

MYRÅSKYRKAN

December 2021 – Februari 2022

Skogslindgatan 23
507 33 Brämhult
www.myraskyrkan.se
www.equmeniakyrkan.se

Församlingens konton
Bankgiro 146-9196
Swish-nummer 123 354 79 32

equmenias konto
Plusgiro 26 45 06 - 7

Pastor
Johanna Lindar
0723-301507
johanna@myraskyrkan.se
Ledig måndagar

Ordförande och ansvarig utgivare
Urban Petrén
0705-219405
urban@abacus.cc

**Vice församlings-
föreståndare**
Stig Arvidsson
0705-241943
stig241943@telia.com

Kassör
Lena Finlöf
0704-602633
lena.finlof@gmail.com

Tillsammans kan vi forma vårt
församlingsblad.
Därför tar jag gärna mot bidrag
i olika former.
Text och bild skickar du till
gbg.gustavsson@gmail.com

**Sista manusdag för
nästa blad är söndagen
den 20 februari**

Från och med oktober 2019
ges församlingsbladet ut som
en periodisk skrift och om-
fattas därmed av utgivnings-
bevis och ansvarig utgivare.

**Församlingsblad
Årgång 46**

MISSIONSUPPDRAGET ÄR GLOBALT OCH GÄLLER ALLA

I vår världsvida gemenskap delas resurser och behov. Det är därför ingen slump att vi nu sänder ut sjuksköterskor, pastorer och lärare till våra samarbetskyrkor. I mötet med andra kyrkor berikas förståelsen av evangeliets rikedom. Precis som vi får sjunga i psalmsången nummer 89 får vi vara med och konkret bära Guds budskap genom att ge till vårt gemensamma arbete runt om i världen.

equmeniakyrkan.se/internationella-insamlingen

Årets höstmarknad
inbringade drygt 14 000
kr till Equmeniakyrkans
internationella arbete.

Ett jättestort **tack** till
alla Er som bidrog med
att baka, sylta, safta, sy
och sticka m.m. och till
er som kom och hand-
lade och köpte lotter och
på så sätt bidrog till det
fina resultatet.

*Missionskommittén
gm Lena Finlöf*

Missionsfest 16 januari 2022

Nästa år hoppas vi att vi kommer att
kunna träffas till en missionsfest, så
boka in den 16:e januari kl. 14.00.

Vi börjar med att äta tillsammans och
umgås. Sedan kommer vi att få lyssna
till Bernt Sköld, som engagerat sig i
projektet "Hälsa till alla" i Kongo.

I samband med festen kommer vi att
göra vår insamling till Equmenia-
kyrkans internationella arbete. **Årets
tema är "Se jag vill bära ditt budskap
Herre"**

*Missionskommittén
gm Lena Finlöf*

Det är väl ändå märkligt hur djupt det sitter i oss människor, det här med riter och traditioner?!

När jag för många år sedan gick bibelskola fick vi i gruppvisst uppdrag att tänka fritt och nytt kring gudstjänsten. ”Gör ett upplägg för en gudstjänst, men precis hur NI vill! Inte som det brukar vara, utan dröm och var fria!”

- Så sätter man sig ner och tänker, och en predikan av något slag vill man ju ha. Och nå’n sång. Och det är ju trevligt om någon hälsar välkommen. Och det finns ju information som behöver förmedlas, - och vi får inte glömma att be... Och ganska snart blev formen ungefär som den brukar.

Man skulle kunna skylla det på gruppens frikyrkliga uppväxt och därav kommande mötesordningsindoktrination, men jag tror snarare det berodde på att väl beprövade former är väl beprövade former – sedan kan man *ändå* behöva utmana både former och innehåll med jämna mellanrum för att nå sin samtid - men former i sig består.

Vi behöver dem ju: ramarna, rytmen, regelbundenheten. Riterna.

Också i övrigt alls inte kyrkliga människor tänder adventsljus i staken, till exempel, och firar jul, för den delen. Fullt medvetna om det religiösa ursprunget, om att det fanns en tid när man ”fortfarande firade jul till minne av Jesu födelse”, som Tage Danielsson uttryckte det. Men man firar helt ickereligiöst; utan julevangelium eller dito -otta, och i den mån julsångerna på playlisten i bakgrunden sjunger om Jesus så gör de det på engelska så det blir lite mer ofarligt. Och egentligen är det ju rätt märkligt – för så gör vi ju inte med något annat.

Du ser ingen som går ut med röd flagga och håller tal på 1 maj utan koppling till arbetarrörelsen/socialismen, oavsett hur stark traditionen med 1 maj är.

Men tänder ljus i advent och när vi har sorg, det gör vi. Och firar jul.

Se’n firar ju folk över hela världen olika typer av högtider just kring den tid på året när det vänder mot ljus igen, oavsett de sedan kallas Chanukka, Kwanzaa eller Midvinterblot. Man har i alla tider välkomnat ljuset och firat dess återkomst.

Kanske ligger det i oss från början? På något plan, långt ner i den psykosociala smältdegel där vad det är att vara människa formas, kanske Skaparen la ner en längtan till ljuset? Kanske gav han oss också dragningen till riter och handlingar för att hjälpa oss uttrycka det som inte går att sätta ord på alla gånger? I så fall är det ju inte så väldans märkligt om de blir kvar som form även efter att man tömt dem på mening.

Kanske gav han oss på samma sätt årets växlingar, natt och dag och tidens gång?

Men.

Hur bra kan det vara för oss egentligen och i längden, med rit, rytm och ram utan innehåll? En tom form blir det ingen sockerkaka av, hur länge den än står i ugnen! Och vill vi inte alla leva liv med innehåll? Är inte också det, djupt mänskligt och något gemensamt bortom ord och benämningar?

Och.

Det som vi redan gör av tradition, födsel och ohejdad vana går ju faktiskt att fylla med mening igen – både gammal och ny sådan! Vi kan stanna upp när vi tänder adventsljusen och ge det mening. Vi kan tänka till i julstressen på vem vi firar och på Nyårsnatten tänka på Honom som gör allt nytt, som var dag ger ny nåd och är med hur än dagar och år växlar. Mycket blir vad vi gör det till.

Så fyll formen! Ge den mening och innehåll! Som sämst får du väl åtminstone en sockerkaka att njuta av i vintermörkret!

Trevlig helg!

Christian Kastö

FRAMTIDSGRUPPEN - VUXENVANDRING

För nästan exakt tjugo år sedan, 2001-09-09, tog jag på ett församlingsläger upp att vi behöver ha mer utåtriktade uppgifter i församlingen. I vissa församlingar hade man diakoner, i Sjömarken besökte man fängelset, etcetera. Jag ser det som att genom engagemang för andra människor får man också mycket tillbaka. Behoven i samhället var stora, då som nu. Några stycken från församlingen samlades hemma hos mig för att samtala och be för hur vi kunde ha ett större socialt engagemang, t.ex. att bli stödperson till någon, besöka gamla och sjuka, ha öppen verksamhet för ensamma i kyrkan eller delta i vuxenvandringar. Vi kom dock aldrig till skott med någon verksamhet eller aktivitet. Jag personligen har bett för att vi i Myråskyrkan ska ta ett större socialt ansvar i samhället ända sedan jag blev medlem. När det inte blev så, utbildade jag mig i stället till socionom och har på så sätt kunnat arbeta med de människor som har det svårt i vårt samhälle. Jag har hela tiden känt och känner Guds ledning och omsorg om mig i detta arbete.

Nu, 20 år senare, har det äntligen skett, det som jag drömt och bett för så länge. I höst har vi varit några stycken som har vuxenvandrat på fredagskvällar efter ett beslut i Framtidsgruppen. Borås Stad har lånat ut västar till oss som det stod "Trygga Vuxna" på.

Vi har samlats i Myråskyrkan och fikat tillsammans innan vi gått ut för att se om det var ungdomar ute i Brämhult. Vi har fått kontakt med ungdomar som håller till med sina A-traktorer på Svengärde. Det var trevliga ungdomar som vi hoppas på att kunna bjuda på en fika i Myråskyrkan så småningom.

Sedan har vi deltagit i Borås Stads vuxenvandringar vid tre tillfällen. Första och tredje gången höll ung-

domarna till på en äng vid Rya Åsar och vid andra fredagen på Kransmossen. Det har varit insparkar eller om man vill kalla det 0-ningar. Vi som var med fick uppleva både positiva saker och negativa. Det finns alltid en risk när många ungdomar samlas när alkohol är med i bilden. En del ungdomar var berusade och fick köras hem av polis och socialtjänst. Kevin, Fredriks son, hittade en stor jaktkniv på Kransmossen som överlämnades till polisen. Förmodligen slängdes den av någon när polisen ingrep vid ett bråk mellan ungdomsgrupper.

De allra flesta ungdomarna var väldigt fina. Det var lätt att få kontakt med dem. De berättade om vilken skola de gick på och vad de ville utbilda sig till. Vi hade många, ibland långa och fina dialoger. En kille som jag pratade med länge vid flera tillfällen uppe vid Rya Åsar kom fram till mig på Kransmossen och berättade för kompisar han hade med sig, när de frågade honom om han kände mig, att han pratat med mig en timma förra fredagen. Det var ett positivt återseende. Vi kom till och med ihåg varandras namn. En annan kille sa hej, vi träffades ju förra veckan på Svengärde. En ung tjej kom fram och tackade för att vi var där. Förra året hade hon råkat illa ut och fått hjälp av vuxenvandrare. Några ungdomar sökte upp oss och ville att vi skulle hjälpa en tjejkompis som druckit för mycket alkohol. Gunnel och Lena skrattade gott när några ungdomar sagt till dem att de var så söta ihop.

När man tar på sig västarna "Trygga vuxna" går man in i en roll och vi ser att ungdomarna respekterar oss och vår närvaro på deras "fester". Dessa möten med unga tjejer och killar berikar och lär oss något.

Polisen och ansvarig från Borås Stad har vid ett flertal tillfällen tackat oss för våra insatser. Hans Dahlgren, numera anställd i Equmeniakyrkan Region Väst skickade ett sms till mig efter min andra insändare till BT. Han skriver: "Måste bara tacka för initiativet till vuxenvandring. Blev djupt rörd av artikel i BT idag". Jag tackade honom och sa att vi var flera som jobbat med Vuxenvandringen.

Jag tror att jag på Framtidsgruppens vägnar kan säga:

Hjärtligt tack till er från Myråskyrkan som var med och medverkade vid vuxenvandringarna för att göra en social insats för våra ungdomar. Vi hoppas på återseende till våren.

Gull-Britt Byhlin

Digital KYRKO KONFE RENS 21

 Equumeniakyrkan

19 – 26 september

Även i år var kyrkokonferensen digital men det var ändå fantastiskt roligt att få delta. Jag fick ju förmånen att vara ombud för Myråskyrkan. Jag satt nästan varje kväll under en vecka när konferensen pågick för att delta i forum, möten eller läste in handlingarna och gav mina svar. För mig var det oerhört berikande, dels att sätta mig in i de gemensamma frågorna, dels var diskussionerna med andra engagerade personer i vårt samfund väldigt givande.

Innan kyrkokonferensen började hade det varit många och långa diskussioner över förslaget att begränsa våra missionsområden. Kyrkostyrelsen fick backa på en del och deras förslag att inte fortsätta med bistånd till Libanon, Syrien, Israel/Palestina och Belarus verkställdes inte utan Equumeniakyrkan fortsätter som tidigare, dock med den intentionen att begränsa missionsområdena framöver, vilket nog de flesta ändå förstår att så måste ske även om det kan vara svårt att acceptera, speciellt om man personligen har engagerat sig i en församling i något land.

Kyrkomötet tog också upp tanken med att vi i Equumeniakyrkorna ska ha ”en egen missionär” genom att ge stöd, omsorg, förböner och ekonomiska bidrag. Detta för att få en större närhet till de personer som vi sänder ut och därmed få ett större engagemang för vår mission.

Det hade inkommit åtta motioner till kyrkokonferensen från enskilda ombud eller grupper av engagerade personer, som verkar i Equumeniakyrkan. I de olika forumgrupperna som jag deltog i blev vi uppdelade i mindre samtalsgrupper om fyra-fem

personer, där vi kunde diskutera de olika frågorna, såsom klimatnödläge, farsitalande riksevangelist, ordination före Vägledningsår, lära känna Palestina-Israel, tro och naturvetenskap, gemensamt ledarskap i församling och hptq-personer. Ett stort intresse väckte motionen om att inkludera hbtq-personer. Det var många diakoner och pastorer som hade skrivit under denna motion. Många föreslog att varje enskild Equumeniakyrka skulle kunna viga personer som vill ingå samkönade äktenskap. Riktigt så blev det inte.

Den motion som antogs var motionen om klimatnödläget.

Det fanns också ett intresse att ordinationen skulle ske innan vägledningsåret för pastorer under förutsättning att studierna var slutförda. När de tidigare konferenserna skett i maj och studierna slutat i juni har det inte varit möjligt men om konferensen flyttas till hösten är det möjligt.

Jag kan varmt rekommendera ett fortsatt deltagande och ansvar för våra gemensamma frågor inom Equumeniakyrkan genom att vi skickar ombud till kyrkokonferenserna. Vi är inte bara en liten enskild kyrka, vi ingår i något mycket större. Det tycker jag är oerhört gott att veta.

Gull-Britt Byhlin

Gudstjänster och samlingar

December

Torsdagen den 2

19.00 BÖN i kyrkan

Söndagen den 5

*Guds rike är nära, Ev Matt 13:31-34,
GT Jes 35:1-10, Ep Jak 5:7-11, Ps 85:9-14*

17.00 Grötfest med Eumenia

Johanna Lindar

Söndagen den 12

*Bana väg för Herren, Ev Matt 11:12-19,
GT Mal 4:4-6, Ep 2 Petr 1:19-21, Ps 146:3-9*

10.00 Nattvardsgudstjänst

Johanna Lindar

Sång: Vi sjunger julens önskesånger

Önskemål lämnas till Jenny Petré

Onsdagen den 15

15.00 Dagledigträff,

”Nu tändas tusen juleljus”

Stig Arvidsson & Stina Grahl

Johanna Lindar

Söndagen den 19

17.00 **Julsångernas kväll**

Johanna Lindar

Juldagen den 25

*Jesu födelse, Ev Luk 2:1-20 alt Joh 1:1-14,
GT Jes 9:2-7, Ep 1 Joh 1:1-4, Ps 72:1-7*

07.00 **Julotta**

Johanna Lindar

Sång: Anna Mållberg och

Elin Johansson Mållberg

Nyårsafton den 31

17.00 Nyårsbön

Jenny och Urban Petré

Januari

Söndagen den 9

*Jesu dop, Ev Luk 3:15-17, 21-22, GT 2 Mos
1:22-2:10, Ep 1 Joh 5:6-12, Ps 89:20-29*

10.00 Nattvardsgudstjänst

Johanna Lindar

Sång: Mattias och Ellinor Andreasson

Söndagen den 16

14.00 Vi äter lunch tillsammans

16.00 **Missionsgudstjänst**

Bernt Sköld talar om ”hälsa för alla”
i Kongo. Skypekontakt med vänförsam-
lingen i Equador.

Johanna Lindar

Lördagen den 22

09.00 **FRUKOST** med

Liselotte J Andersson

Söndagen den 23

*Jesus skapar tro, Ev Joh 4:27-42,
GT Jes 45:22-24, Ep Gal 2:16-21, Ps 36:6-10*

10.00 Gudstjänst

Johanna Lindar

Sång: Ann-Britt Göransson

Torsdagen den 27

19.00 BÖN i kyrkan

Söndagen den 30

*Jesus är vårt hopp, Ev Joh 5:1-9,
GT Jes 40:26-31, Ep Jak 5:13-16, Ps 107:28-32*

10.00 Gudstjänst

Christian Kastö

Sång: Birgitta Felle

Februari

Torsdagen den 3

19.00 Bibelsamtal

Johanna Lindar

Söndagen den 6

10.00 Barngudstjänst med Johanna Lindar

Onsdagen den 9

15.00 Dagledigträff

”Ur en prästfrus dagbok”

Ingela Hallgren

Torsdagen den 10

19.00 BÖN i kyrkan

Gudstjänster och samlingar

Söndagen den 13

*Nåd och tjänst, Ev Luk 17:7-10, GT 3:10-4:11,
Ep Fil 1:3-11, Ps 25:4-11*

10.00 Nattvardsgudstjänst

Johanna Lindar

Sång: Jenny Petré och Calle Bjursell

Torsdagen den 17

19.00 Bibelsamtal med Johanna Lindar

Söndagen den 20

*Det levande ordet, Ev Joh 7:40-52,
GT Ps 119:129-135, Ep Rom 10:13-17, Ps 33:4-9*

10.00 Gudstjänst

Christian Kastö

Sång: Birgit Hultgren

Torsdagen den 24

19.00 BÖN i kyrkan

Söndagen den 27

*Kärlekens väg, Ev Joh 12:20-33,
GT Ester 4:12-17, Ep 1 Tim 2:4-6, Ps 86:5-11*

10.00 Gudstjänst

Johanna Lindar

Sång: Stig Arvidsson

Mars

Torsdagen den 24

19.00 Bibelsamtal med Johanna Lindar

Söndagen den 6

*Prövningens stund, Ev Matt 16:21-23,
GT 1 Mos 4:3-7, Ep Jak 1:12-15, Ps 31:2-6*

10.00 Gudstjänst

Christian Kastö

Sång: Anna Mållberg och

Elin Johansson Mållberg

Torsdagen den 10

19.00 BÖN i kyrkan

Onsdagar

10.00 Promenad med fika för herrar

Torsdagar

10.00 Promenad med fika för damer

Stick- och handarbetscafé

Tisdagar 18.00
i ojämn vecka.

Julsångernas kväll

Vill du vara med och sjunga?

Vi övar mellan kl 19 och ca 21
torsdag den 25/11 samt måndagarna
den 6/12 och 13/12.

Stig & Lena

På gång framöver...

Lördagen den 5 februari

Maria Gustin Bergström i Pingstkyrkan

Söndagen den 13 mars

Mikael Järlestrand i Pingstkyrkan

Lördagen den 2 april

09.00 FRUKOST

med Leif Carlsson,
teolog och författare

Lördagen den 23 april

Brämhultspromenaden

När Fotogruppen och kyrkans promenerande herrar (med damer) bestämde sig för att ordna en gemensam onsdagsutflykt, gick färden österut till Habo och Huskvarna.

Vädret var dock inte lika fint som på bilden av Habo kyrka ovan, det fotot tog Gun-Britt vid ett besök i somras.

I träkatedralen vid Vättern, som den ofta kallas, fick vi en grundlig guidning av kyrkan, dess historia och helt fantastiska

målningar från sjuttonhundratalet som illustrerar Luthers lilla katekes.

Från Habo gick färden vidare österut mot Huskvarna där vi ägnade oss åt matkultur på Rudenstams äppleodlingar där det fanns både gårdsbutik och café.

Efter en god lunch och diverse inköp fortsatte vi till Gunnar Mållbergs gamla arbetsplats Huskvarna verkstad som idag även har ett fint museum. Där ägnade han på sjuttioalet många timmar till att utveckla mikrovågsugnar. Om detta hade han mycket att berätta. De flesta av oss fastnade i massor av nostalgi vare sig det gällde köksutrustning, symaskiner eller motorcyklar.

Som avslutning på dagen hade Gunnar ordnat med ett eget rum åt oss på ett café där vi njöt av gott fika och trevliga samtal innan vi åkte hemåt.

Jan Bennet

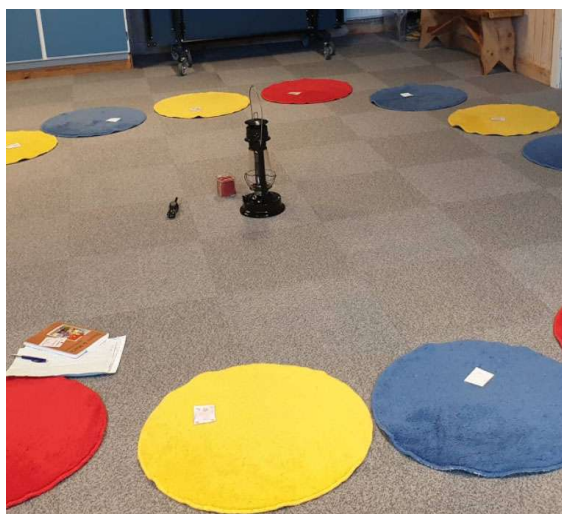

Spårarscout

equmenia
BRÄMHULT

Måndagar kl 17.30 är tiden då spårarscout samlas, antingen sker det i Myråskyrkan eller vid våra vindskydd uppe på Hyberg.

När vi samlas i kyrkan sitter vi alla på varsin rund liten matta och i mitten står vår lykta, som en tidigare scoutgrupp vann på en köpalek för många år sedan!

I kyrkan får våra spårare hjälpa till med att antingen tända eller släcka lyktan, detta för att alla ska hinna hjälpa till under ett läsår och om man tänt eller släckt lyktan bokförs på närvarokortet så vi har koll på vem som gjort vad :) Efter att närvaron har kontrollerats så läser vi ett stycke ur någon bok. Just nu läser vi ur boken "En liten bit i taget" av Barbro Wingård. I slutet av varje stycke brukar det finnas någon fråga kopplad till texten som vi sen diskuterar tillsammans.

Årets grupp består av 2 ledare och 14 väldigt trogna barn som går i förskoleklass upp till andra klass. Det är en riktigt härlig grupp och sammanhållningen är fantastisk!

Nu undrar ni kanske vad man gör på spårarscout. Jag kan berätta att vi hinner med en mängd olika aktiviteter under en termin, så som knopar, eldning, sjukvård, pulkaåkning, paddling, lekar, bakning mm. Det finns några favoriter bland spårarna och det är bland annat att pyssla, gärna göra handdockor för attsen spela dockteater och grilla pinnbröd

Och sist men inte minst kör vi **Kalle Kaos** varje termin.

Just Kalle Kaos hade vi i mitten av oktober och de äldre scouterna hade det samtidigt som oss, bara att de började en halvtimme senare. För att kunna köra detta behöver man 60-70 papptallrikar som är numrerade på utsidan och på insidan av tallriken har man skrivit ett ord, t.ex ljus, natur eller staty.

Alla tallrikar placeras i förväg ut runtom i kyrkans olika lokaler, (inte för) högt som lågt.

Barnen delas in i smågrupper och ska nu börja slå en tärning. Första siffran kanske är 4 för ena gruppen. Därefter ska de springa runt i kyrkan för att leta efter tallriken som har siffran 4 på ovansidan. Som ledare har vi inte koll på vart tallrikarna placerats ut, så när barnen säger att de inte hittar en tallrik, då får vi hjälpa till genom att leta på samma sätt som de gör :)

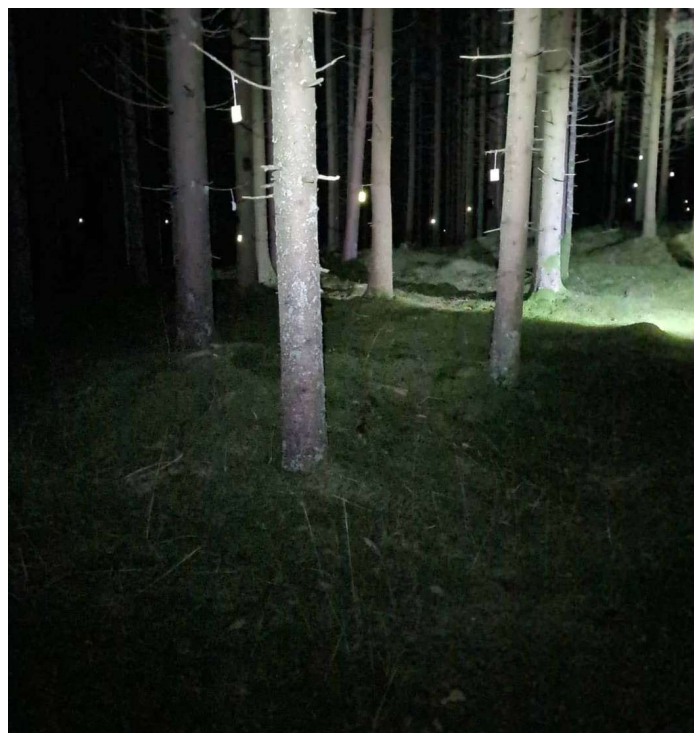
När man väl hittat tallriken ska man kolla på insidan vilket ord som står där.

Om vi nu tänker att det står ljus, så ska gruppen springa tillbaka till startplatsen, där vi ledare hållerhus. De ger oss ordet ljus och vi läser upp ett

uppdrag som är kopplat till själva ordet. I detta fall skulle uppdraget kunna lyda: sjung en sång där ordet ljus ingår. Barnen funderar och kanske kommer de på låten "Nu tändas tusen juleljus" som de då sjunger för oss. När de är klara med uppdraget ska de slå tärningen igen. Denna gång kanske de slår en 2:a. De plussar nu ihop $4 + 2$ och ska leta efter siffran 6 som ger ett nytt uppdrag. Så här håller de på fram till att första gruppen kommer till siffran 60 eller så länge tiden tillåter. Då det är 3-4 grupper från spårarscout samt några grupper från de äldre scouterna som springer runt i kyrkan och letar tallrikar, ja då blir det kaos :)

Nu har vi också testat på reflex-kaos i skogen, vilket innebär att det sitter uppe en massa reflexer på träden med en tillhörande lapp med en siffra och ett ord. Principen är densamma med att man får ett uppdrag man ska göra.

Vi spårarscouter samlas alltid innan vi slutar och tillsammans ber vi "Käre far i himlen".

Följ oss gärna på Instagram
equmeniabramhult.

där vi heter:

Spårarscout genom Ellinor Andreasson

equmenia

BRÄMHULT

vill vara en öppen dörr till meningsfull fritid och gemenskap och erbjuder därför verksamhet av olika slag för olika åldrar.

Dag	Grupp	Tid	Ålder	Kontakt	Tel
Månd	Spårarscout	17.30 - 19.00	Åk Fk - 2	Ellinor Andreasson	0739-96 70 26
Månd	Scout	18.00 - 20.00	Åk 3 -	Niklas Svedberg	0705-95 85 08
Fred	Tonår	19.00 - 22.00	Åk 6 -	Mattias Andreasson	0705-32 59 38
Hemsida https://myraskyrkan.se/equmenia.html					

Eftertankar

Framme vid koret i den pampiga Masthuggskyrkan står två likadana kistor intill varandra. Där vilar en man och hans hustru sida vid sida liksom de följts åt i sjuttiofem år. De har båda uppnått en aktningsvärd ålder. Så märkligt, men vackert på något vis, att de gått över gränsen till det eviga livet under samma natt, som om de visste att den ene inte hade klarat sig utan den andre.

På de anhörigas bänkar sitter barn, barnbarn och barnbarnsbarn och håller varandras händer, delar sorgen och saknaden men också många ljusa minnen. Som ringar på vattnet efter dessa två. Tänk så mycket liv som utgått från deras första möte med varandra i efterkrigstidens Tyskland. Mina släktingar som avlidit i sviterna av covid.

Detta år tänder vi adventsljusen med extra stor tacksamhet. Att vi får möta varandra ansikte mot ansikte, att vi får hålla varandras händer och se ljuset i varandras blickar. Tänk vad livet skulle ställas på ända så helt utan förvarning för snart två år sedan när pandemin tog fart.

Kanske var vi så säkra, så trygga i vår tillvaro, så invanda i våra levnadsmönster att vi först inte förstod att livet skulle förändras, ta en ny riktning. Mer för vissa och lite lindrigare för andra men alla har vi på något vis berörts.

Nu är vi erfarenheter rikare. Vi har fått hejda vår framfart en smula, fått krympa vår värld och upptäcka det enkla och nära. Vi har fått längta efter möten, handslag och omfamningar. Vi har fått sakna gudstjänster, fotbollsmatcher och konserter. Men framför allt har vi fått varsebli att vi inte kan ta tillvaron för given.

Mitt i denna upptäckt eller kanske känsla av ovisshet och okontroll står vår tro som ett fundament. Ord och begrepp som tillit och förtröstan får realiseras. Det vi själva inte behärskar eller kontrollerar får vi lägga i Guds händer.

Hur kommer vi minnas denna tid? Redan kan vi skatta åt att vi bunkrade toalettpapper och hyllorna med mjöl och havregryn gapade tomma i mataffären. Sedan nyhetsflödet med all statistik över smittade, inlagda och avlidna människor, nedstängda arbetsplatser och skolor.

Men så äntligen vänder tidvattnet och drar sig tillbaka. Ljuset återvänder försiktigt, hoppet tänds att få återgå till det normala. Vilken lycka att få gå till jobbet en helt vanlig dag! Att få samlas till gudstjänst en söndag som alla andra! I tacksamhet hålla någons händer och stämma in i den gemensamma psalmsången!

Efter vackra griftetal och ”Bred dina vida vingar” stiger vi ut i höstsolen på Masthuggshöjden där man kan blicka ut över hela staden, en liten skara släktingar som delat en stund av stillhet och tacksamhet över dessa båda makar. Samlade av stunden går vi sida vid sida mot församlingshemmet. Så börjar vi treva efter orden. När sågs vi sist? Minns du midsommaren på gården i Småland? Det måste varit femton år sedan...

Minnen väcks till liv, gamla relationer dammas av och nya vänskapsband binds. I delandets stund byggs gemenskap och samhörighet. Släkten knyts samman tack vare sorg och avsked. Till slut kan vi le och skratta, krama om varandra och lova att höras snart igen!

Jenny Petré

KYRKORNA I BORÅS PRESENTERAR

Julsånger på Stora Torget

Kom sjung med oss!

FÖR ALLA ÅLDRAR!

LÖRDAG 27 NOV KL 16.00

BORÅS EKUMENISKA RÅD TILLSAMMANS MED

HJÄLP KYRKORNA ATT HJÄLPA BORÅSARNA I JUL

SWISHA DIN GÅVA TILL 1235714829

FRÄLSNINGSARMÉN

MÄRK "KYRKORNAS JULHJÄLP"